Quelle: http://manuscripta.at/?ID=30288
Copyright: Heiligenkreuz, Zisterzienserstift

plorando oculi mei. ⁊ caliginē obducere fundentes flumina lacrimarū! nē uideā cedi gladio. quos dū uirga leuis rangeret tremui! dum tristantes leuiū uidere expauii. Igitur dum hec ⁊ talia senior ageret! ecce ⁊ amboꝝ conuiuges cū natis ꝓpriis uenunt. ⁊ aspectibus eoꝝ ꝓprios infantulos offerentes! has eiulantes uoces emittunt. Quib nos seruituras relinquitis? Quib conuiugii uī tradis karitatē? Qui puratis erūt hoꝝ infantū dnī? ⁊ domoꝝ uraꝝ auidissimi ꝓuasores? Qui erunt uriꝝ occupatores familie? uel quis ibi diues uris uernaculis q̃s nutritis? Heu quā ferro. heu quā impio crudelitatis genere parentes despicitis! amicos respuitis! uxores abicitis! filios abdicatis? ⁊ uos ipsos [illegible] carnifici ultroneos exhibetis. Inter [illegible] rea dū ista dicuntur! ⁊ illa refrimitur. uir uxorū lacrimas. ⁊ suspiria filioꝝ ceperunt milites xpi mollescere! ⁊ animos suos flectere ad dolorem. Huic spectaculo ut supius diuinū intetur ses Sebastianū uir ꝓ omā xpianissimū! quē occultabat militaris habitus ⁊ clamidis obumbrabat aspectus. Ardebi uidit athletas di immensō certaminis pondere fatigari! in medio eoꝝ obitens dixit O fortissimi milites! o instructissimi diuini ꝓlii bellatores? ꝓ nimiā uirtutē fortiter puenistis ad palmā! ⁊ ne ꝓ miseria blandimenta? coronā deponitis sempiternā? Discite nē per uos militū fortitudo! fide potū armari quā ferro. Nolite victoriarū uraꝝ insigna mulierū blandimento abicere! ⁊ subiectas pedib uris hostis denuo ceruices ad redituā trīm bella laxare. Cui quātis seua contra uos exterrit ⁊ ꝓ quā uiqua instancia! senior tamen efficitur ua repenta. Erigite q̃ a ritemis affectib trophea uri certaminis gloriosi! ⁊ nolite illud amittere fletib paruloꝝ. Isti q̃s plorantes attenditis! gauderent hodie: si potuissent scire q̃d nostis. Putāt enī qd ista uita sit sola! quē si finē incederit nulla uitalis anime portio corpore deficiente ualeat remanere. Si enī scirēt ēē alterā uitā. ignaraā mortis tristicie nesciam. in qua mortalitas regnat! ⁊ ꝓpetua gaudia cōmorantur. ꝓfecto ad illā uobis cum festinarent ꝓuigere! ⁊ istam uitā ꝓ nichilo cōputantes. illā appeterent! quē in exultatione ꝓmanet ⁊ penitus finem non nouit. Ista enī uita fugitiua ē! ⁊ mudelis. ut nec amatorib suis fide poterit custodire. ab origine mundi in se credentes fefellit! omīs se expectantes decepit. cunctos de se ꝓsumentes irrisit! ⁊ ita nullū omnino certū reddidit. ut oībus ꝓbetur fuisse mentita! atq; uitā solius mendacii culpe esset obnoxia. ⁊ ꝓ omā crimina cuiterē suos ñ cogeret amatores. Ipsa delectatē gluttonib. ipsa ebrietatē ingerit temulentis. ipsa naufragū pudoris adulteris! ipsa execrabilem tradit puersitatē incestis. ipsa admonet furem ut rapiat. iracundū ut seuiat. mendacē ut fallat. ipsa inter conuiuges diuortia seminat. inter amicos discordias! inter pacisi eos lites. inter iustos iniusticiā! inter frēs scandala. Ipsa tollit iudicib iusticiam! castis pudicciam. artib piciā. Ipsa aufert monib disciplinā! ⁊ altiora amatorib suis ingerit crimina. Memoramus si frūm aliquando germanus fratē occidit. si filius negauit patrē. si intemptus est ab amico amicus. Cui hec instinctu facta sunt scelera? Cui uitium. cui specui fiducia ista nefanda sē cōmisit? Hū quid ñ ꝓsentis uite amore ducti. ista cōmittunt? Et dū illā plus quā iustū est diligunt. uiquo omīs odio ꝓsequunt. Virquid enī pirata nauigantē iugulat! uiro latro permit uiatorē. diues oppri[illegible]mit pauperem! superbus humilem. ⁊ omīs nocet quoscūq; potuerit aggrauat innocentes. Hec autē faciunt mala qui ista uitē seruire desiderant. ⁊ se estimant in amore eius ꝓtempa plura durare. Non q̃ alterius causa fiunt scelera. nisi infelicissime isti uitē carnali a carnalib seruiatur. Ipsa ē denq; que eis crimina impat. uiber facinora! suadet iniusta. ⁊ postea quā omī crudelitate omīq; fuerit spurcicia stignata! seruientes sibi tradet filie suē idest mori ꝓpetuē. Ex ipsa enī ⁊ eius utero mors eterna est nata! tempore quo gule suē ⁊ libidini. ⁊ delectationib oculoꝝ ꝓmi homines seruierunt. atq; ido q̃ [illegible] ad eīnā uitā facti fuerant ⁊ huic iustam sunt regionē ꝓiecti. Hinc trīm sē ad inferos deuolui! nichil secū preter peccata portantes. Hec q̃ uita ē quē uos fallit. O amici. ut amicos uros ad uitā euntes ꝓpetuā iniusto consilio reuocetis. Hec uos instigat. O parentes